

fuldstændig ligegyldigt, hvad Kirkeraadet mente, vi saa os i Stand til at danne os en egen Mening om det foreliggende Spørgsmaal ganske uafhængigt af Kirkeraadets Meninger. Men det synes, som om det ærede Mindretal, for hvilket det ærede Medlem for Vejle Amts Bde Valgkres (Falkenstjerne) har ført Ordet i denne Sag, har lagt en Del mere Vægt paa Kirkeraadets Mening, end vi fra Høire have lagt. Nu gjorde ganske vist det ærede Medlem den fine Bemærkning, at det var ikke Kirkeraadets Mening, man brød sig om at vide, men derimod den Indflydelse Kirkeraadet havde øvet i denne Sag. Ja, jeg maa tilstaa, jeg fatter ikke fuldt ud den fine Distinktion; det forekommer mig, at naar man vilde kende den Indflydelse, Kirkeraadet havde øvet i denne Sag, saa maatte den Indflydelse dog staa i nær Forbindelse med den Mening, Kirkeraadet havde haft om Sagen. Naar vi vare imod at indhente disse Oplysninger, var det, fordi det forekom os ganske overflødig til Sagens videre Belysning. Det ærede Mindretal var jo paa Forhaand imod at gaa ind paa denne Lov, og det var jo heller ikke sandsynligt, at de skulde blive mere tilbøjelige til at gaa ind paa den, hvis det oplystes, at Kirkeraadet havde været af samme Mening som Ministeriet. Derimod er den Mulighed ganske vist ikke udelukket, at dersom Kirkeraadet havde sagt, at det ikke ønskede nogen Departementschef, saa vilde det ærede Mindretal have bevilget ham. Der var altsaa for saa vidt en Mulighed til Stede for, at det ærede Mindretal ikke havde været saa absolut Modstander af det foreliggende Lovforslag under en vis Eventualitet, og for saa vidt kunde det maaſte have været hensigtsmæssigt, om vi havde ladet denne Eventualitet komme til Synne, men jeg tilstaa, at vi den Gang ikke regnede paa det. Naar det i Slutningen af det ærede Mindretals Betænkning siges, at Mindretallet ikke vilde være uvilligt til at bevilge den fornødne Medhjælp, dersom der var Trang til større Arbejdskraft, men at en Henstilling, derom ikke har fundet Tilslutning i Udvalgets Flertal, skal jeg tillade mig dertil at bemærke, at det, som der efter min Mening, netop er Trang til, er den overordnede Ledelse af disse Sager, det kan ikke nytte, at man bevilger flere Assistenten eller flere Fuldmægtige for at raade Lov paa det Sæbn, som hidtil har vist sig paa dette Omraade. — Overfor den sidste ærede Taler skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at hans Udtalelse om Embedsmændenes Arbejdstid vist beror paa en temmelig dybtgående Mangel paa Kendskab til Forhol-

lene. Det er en Fejltagelse, som det ofte er gjort gældende ogsaa her i Tinget, at ville bedømme ministerielle Embedsmænds Arbejdstid efter den Tid, de ere til Stede i de paagældende Kontorer, det kan muligvis gælde for nogle underordnede og derfor ogsaa lazt lønnede Funktionærer, men enhver, der kender lidt til Forholdene vil vide, at naar de højere Embedsmænd skulde være til Stede i Ministeriet for at modtage alle dem, der søge dem der og give dem Oplysninger, hævnes de i den Grad i deres Arbejde, at de maa udføre en meget væsentlig Del af deres Embedsgerning netop i Hjemmet, og det gaar derfor ikke an at maale deres Arbejdstid efter den Tid, de ere til Stede paa deres Kontorer, saa jeg tror, at det Skøn, det ærede Medlem udtalte om Embedsmændenes almindelige Arbejdstid, er meget langt fjernet fra det rette.

Falkenstjerne: Jeg har kun bedt om Ordet for at gøre en kort Bemærkning overfor det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkres (H. Holm). Naar det ærede Medlem, forekommer det mig, paa en meget højtidelig, Maade protesterede mod, hvad jeg har nævnt om Behandlingen af Biblioteksloven, saa tror jeg, at det er temmelig urimeligt. Jeg fremkom med en Udtalelse derom i min Forhandling med den ærede Ordfører, som jo er den, der har draget Udvalgets indre Forhold frem her i Tinget, det er jo aldeles ikke mig, jeg er bleven nødt til overfor den ærede Ordfører, som kom med nogle mistænkeliggørende Hentydninger til min Adfærd i Udvalget, at klare mit Standpunkt der. Overfor dette Angreb, den ærede Ordfører fremkom med mod mig og min Stilling til Reformen under Kirke- og Undervisningsvæsenet, og særlig mod mit Forhold til Arkivloven, fandt jeg Anledning til at bemærke, at jeg interesserede mig fuldt saa vel for en Lov om Bibliotekerne, der jo er nær beslægtet med Arkivloven, og at jeg med Glæde skulde medvirke til en saadan Lov, men at det lod ikke til, at Flertallet delte denne Interesse, da denne Lov endnu ikke var behandlet i noget Møde i Udvalget, og det tror jeg ogsaa, jeg kan staa ved. Naturligvis har den ærede Formand i Udvalget, Net i, at der er holdt et Møde, og, der afsendte en Forespørgsel til Kultusministeren, men det er ikke det samme som at underfatte Lovforslaget en Behandling. Jeg tror, at jeg er fuldt beføjet fra min Side til at sige, at denne Lov ikke hidtil er bleven behandlet i Udvalget, hvad Grunden dertil er, skal jeg aldeles ikke ind-